

РЕШЕНИЕ

№ 3971

гр. София, 11.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **46** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 11 срещу Заповед рег. № 932 от 29.11.201 г. на началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР (ОПП-СДВР), с която е постановен отказ за регистрация на превозно средство (ПС) марка “А.”, модел “100”, без регистрационен номер, с номер на рама “WAUZZZ4AZTN090015” и с номер на двигател “АСЕ026803” на основание чл. 143, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

В жалбата се оспорва заключението на трасологичната експертиза, прието в административното производство. Твърди се, че са налице всички предпоставки за регистрация на ПС, в това число последното не се издирва.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Процесуалният представител на началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли да бъде отхвърлена и присъждане на разноските по водене на делото.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. По

изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство е образувано по заявление жалбоподателя [фирма] за регистрация на процесния автомобил. Изготвена е експертна справка № 58/23.02.2010 г. и с докладна записка № 1229/23.02.2010 г. автомобилът е предаден на 01 РУ "Полиция"- СДВР.

На 11.08.2011 г. е извършен оглед в Отдел "Пътна Полиция" - СДВР от комисия, като е констатирано, че има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата. От изготвена трасологична експертиза е установена промяна в съдържанието на номера на рамата - първоначалният номер е заличен по механичен начин и на негово място е набит сега видимият номер, който е "WAUZZZ4AZTN090015". Първоначалното съдържание на номера на рамата вероятно е било "WAUZZZ4AZSN079725" или "WAUZZZ4AZSN079Z25".

Евротабелата, дублираща съдържанието на номера на рамата, е в двигателният отсек и е презанитена.

Съществува хартиен стикер на дясната колона на предна дясна врата, на който са дублирани последните 7 (седем) символа от номера на рамата. Същият не е поставен в заводски условия.

В багажното отделение също има хартиен стикер, на който е дублиран номерът на рамата, който също не е поставен в заводски условия.

Номерът на двигателя - "ACE026803" е силно корозирал и е с неоригинален шрифт за марката и модела.

Като е взел предвид, че поставеният от производителя автентичен идентификационен номер на рамата не е установен, на основание чл. 143, ал. 3 от ЗДвП и чл. 7, ал. 1 от Наредба № I - 45/2000 г. на министъра на вътрешните работи за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, административният орган е постановил отказ за регистрация на ПС марка "А.", модел "100", без регистрационен номер, с номер на рама "WAUZZZ4AZTN090015" и с номер на двигател "ACE026803", собственост на жалбоподателя.

При извършената проверка на сочените от жалбоподателя основания за отмяна на административния акт и на основанията по чл. 146 от АПК съдът установи следното от правна страна:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 12 от ППЗМВР и чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, компетентни органи да извършват регистрацията на превозните средства са съответните структурни звена „Пътна полиция“ при Столична дирекция „Полиция“ или областните дирекции „Полиции“ по постоянния адрес на собственика. В процесния случай административният акт е издаден от началника на отдел „Пътна полиция“ - СДП, което означава, че е спазено изискването за материална компетентност на административния орган.

Административният акт е издаден при спазване на установената писмена форма.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения. Законът не съдържа задължение за административния орган да връчи припис от заключението на трасологичната експертиза на жалбоподателя, поради което се явяват неоснователи доводите на жалбоподателя, че не е бил запознат със събраните в административното

производство доказателства.

Спазени са материалният закон и целта на закона.

Отказът за регистрация на превозното средство, собственост на жалбоподателя, е основан на разпоредбите на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП и чл. 7, ал. 1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. Според разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от ЗДвП, пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на рамата на превозното средство. Чл. 143, Ал. 2 От ЗДвП забранява изменението, подмяната или заличаването на идентификационния номер, а съгласно чл. 143, ал. 3 от ЗДвП, пътно превозно средство с подменен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя.

Целта на нормативната уредба е да не се допусне регистрирането на моторни превозни средства с подменен, заличен или повреден идентификационен номер. В този аспект, следва да се тълкуват разпоредбите на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП и чл. 7, ал. 1 от Наредба № I - 45/2000 г. на министъра на вътрешните работи за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях. Цитираните материалноправни разпоредби намират приложение за „регистрирано или подлежащо на регистриране” пътно превозно средство. Без значение е обстоятелството, че жалбоподателят няма вина за констатираните промени в идентификационния номер на автомобила.

Условието, което поставя законът, е свързано единствено с възможността да се установи автентичният идентификационен номер независимо дали регистрацията на автомобила е първоначална или последваща. Пътното превозно средство се регистрира по поставения от производителя ръчно набит идентификационен номер. В процесния случай от изготвената трасологична експертиза е установена промяна в съдържанието на номера на рамата - първоначалният номер е заличен по механичен начин и на негово място е набит сега видимият номер, който е “WAUZZZ4AZTN090015”. Първоначалното съдържание на номера на рамата вероятно е било “WAUZZZ4AZSN079725” или “WAUZZZ4AZSN079Z25”. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства за опровергаване на констатацията на административния орган. Без значение за предмета на спора е обстоятелството, че с постановление от 15.06.2011 г. на СРП е спряно наказателното производство и процесното ПС е върнато на жалбоподателя.

По изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски по водене на делото, съставляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., който размер е определен съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно, Административен съд София-град, I отд., 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 11 срещу Заповед рег. № 932 от 29.11.201

г. на началника на Отдел „Пътна полиция” при СДВР.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 11 да заплати в полза на ОПП-СДВР разносните по водене на делото в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: